

Erasmus élménybeszámoló – Heidelberg, Németország

Ötödévesként az őszi szemeszter szorgalmi időszakát töltöttem Heidelbergben, ez a négy hónap minden szempontból felejthetetlen élmény volt. Mint azt sejteni lehetett, az Erasmus program megszervezése rengeteg papírmunkával, intéznievalóval és a bürokrácia útvesztőiben való tévelygéssel jár, mind az utazás előtt, mind közben (és minden bizonnyal még utána is), de ennek ellenére ez egy olyan lehetőség, amit kár lett volna kihagyni.

Heidelberg csodaszép egyetemi város a Neckar folyó partján, Németország legrégebbi egyetemével, rengeteg diákkal és külföldi diákkal, orvosi egyetem szempontjából pedig különösen jó választás, az ottani orvosi kar az egyik legerősebb (ha nem a legerősebb) Németországban. A város nevezetességei közé tartozik az óváros, hangulatos macskaköves sikátorokkal és a főutcával, az öreg híd (Alte Brücke) és a vár, ahol a világ legnagyobb, 220 ezer literes boroshordója található. A Heiligenbergre vezet fel a híres Philosophenweg, ahol állítólag az egyetem tudósai régebben a nagy ötleteiket kigondolták, valószínűleg a gyönyörű kilátás megihlette őket. A fiatalok kedvelt utcája az Untere Strasse, ahol egymást érik a diákkocsmák és kisebb szórakozóhelyek, itt a hét minden napján remek a hangulat. Az óvárosban vannak a hagyományos bölcsész, teológiai, nyelvi, jogi karokhoz tartozó épületek, viszont orvosi és természettudományi campus egy teljesen különálló városrész egy kicsit messzebb, itt laktam én is. Az egyetem egyik kollégiumában kaptam egy helyet, a kollégiumok inkább lakásokra hasonlítottak, saját szobám volt, és egy másik fiúval osztoztam a fürdön és a konyhán, szóval teljesen kényelmes volt. Az órákra mindig máshova jártam, de mindig valahova a közelbe, viszont érthetetlen módon bolt egyáltalán nem volt a környéken, és amit még furcsálltam, hogy a kollégiumban semmiféle buli vagy társasági élet nem volt. Közvetlenül a szomszédban volt az egyetem sportközpontja, ami változatos sportprogramokat kínált a diákoknak (úszás, küzdősportok, mindenféle aerobik és fitness edzések nem csak lányoknak, táncórák, és volt egy futópálya is, amit bárki használhatott) a legtöbbet ingyen. A diákok számára az egyetemi menzák viszonylag kedvező árakat biztosítottak, itt lehetett ebédelni, az egyik menza pedig esténként kocsmaként is üzemelt, rendkívül hangulatosnak találtam, hogy a chip-pel ellátott plasztikkártya diákigazolvánnyal tudtam fizetni a csapolt búzasörért. Végül, de nem utolsósorban az egyik alapvető kellék Heidelbergben a bicikli, egyetemre szinte kivétel nélkül mindenki azzal jár még télen is, mert a campus egyáltalán nem kicsi, és a bicikliutak az egész városban mindenhol jól kiépítettek.

Szeptemberben részt vettem az egyetem által direkt a cserediákoknak szervezett nyelvtanfolyamon, ami talán lehetett volna hasznosabb is, de mindenképp jó volt feleleveníteni a megrozsdásodott némettudásomat, tanulni pár új dolgot, meg természetesen összebarátkozni sok más diákkal. Elég sok, talán 300-nál is több erasmusos vagy másmilyen cserediák volt Heidelbergben, és ezeknek jó része a nyelvkurzusra is járt.

Németországban kicsit más a tanévbeosztás, mint nálunk, a szemeszter hivatalosan október közepétől január végéig tart, így kicsit problémás az itthonival való összeegyeztetés, de végül sikerült. Az oktatás blokkokban folyik, tehát biztos nincs órarendi ütközés, viszont így azok a tárgyak, amiket itthon két féléven keresztül tanulunk (szülészet, ideggyógyászat, elmegyógyászat, gyermekgyógyászat), ott mind 4-4 hétig tartanak, amire se szükségem, se időm nem lett volna, szóval megbeszéltük, hogy csak egy vagy két hétig bejárhassak az órákra, de ennek a megszervezése nem volt túl gördülékeny. Az oktatás egyébként nagyon tetszett, az előadások, szemináriumok érdekesek voltak, a betegágy melletti gyakorlatokon pedig általában 2-3 hallgatóra jutott egy gyakorlatvezető, az ilyen órákon sokat tanultam. A klinikák felszereltsége elképesztő, egy-egy alkalommal bejuthattunk a műtőbe, katéteres laborba is. Valószínűleg a heidelbergi egyetemi klinika nem küzd anyagi problémákkal. Mind az orvosok, mind a hallgatók között elég sok volt a külföldi (nem csak a bevándorlókra, vagy

többedik generációs bevándorlókra gondolok). Az oktatás igazi német precizitással van megszervezve, a gyakorlatok pontosan kezdődtek (ha mégsem, akkor a hallgatók már egy perc késés után értetlenkedve nézték az órájukat), egységes online rendszerben érhetőek el az órarendek és tanulmányi anyagok, az előadások diáit előre feltöltik, ill. itt lehet a vizsgákra és tárgyakra jelentkezni is. Én nem vizsgáztam kint, mert a legtöbb tárgyból itthon nem engedélyezték, amiből igen, abból pedig nem lehetett volna, mert nem jártam végig a 4 hetes blokkokat, de igazából én se nagyon akartam kint vizsgázni. Itthon engedélyezték mindenből a vizsgázást (hozzá kell tennem, hogy nem is nagyon kérték utólag az igazolásokat), szóval nem kellett semelyik tárgy miatt ismételnem.

Mindent egybevetve a Heidelbergben töltött pár hónapot mindenképp hasznosnak ítélem, egy csodaszép városban laktam, a környéken is jártam pár szép helyen, sokat tanultam, fejlődött a némettudásom és megismerkedtem sok kedves emberrel, és végül is a rengeteg intéznivaló (főleg német nyelven) sem haszontalan tapasztalat.